

Den sidste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 56:

Forslag til folketingsbeslutning om ændring af registerloven.

Af Tom Behnke (FP) m.fl.
(Fremsat 28/11 95).

Forslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (Bjørn Westh):

I beslutningsforslag nr. B 56 fremsat af Fremskridtspartiet lægges der op til, at regeringen skal fremsætte forslag om ændring af lov om offentlige myndigheders registre. Lovændringen skal have til formål at give mulighed for, at der kan ske samkøring af de relevante offentlige registre med henblik på kontrol af, om modtagere af bistandshjælp eller dagpenge har andre indtægter. I bemærkningerne er det anført, at forslaget mest af alt er fremsat for at fastholde arbejdsministeren på hendes tilkendegivelse om at ville tillade samkøring af de nødvendige offentlige registre.

Regeringen er naturligvis enig i, at misbrug af offentlige ydelser, f.eks. i form af uberettiget modtagelse af bistandshjælp eller dagpenge, i videst muligt omfang skal undgås. Det er også naturligt, at kontrolindsatsen bl.a. baseres på at udnytte de oplysninger, som allerede findes i de offentlige registre.

I en række love findes der allerede i dag regler, som muliggør en kontrol af den karakter, som der sigtes til i beslutningsforslaget. Det gælder bl.a. i arbejdsløshedsforsikringsloven, dagpengeloven, bistandsloven og skattekontrolloven. Denne adgang er ikke tilvejebragt ved ændring af registerloven, men som det har været fast praksis på dette lovgivningsområde ved ændringer af de enkelte love. De nævnte regler er gennemført netop med det formål at styrke myndighedernes mulighed for at føre kontrol med udbetaling af offentlige ydelser, således at fejludbetalinger og misbrug kan reduceres mest muligt.

Arbejdsministeren har i øvrigt oplyst over for mig, at hun vil fremsætte lovforslag om registersammenkøring inden for arbejdsløshedsforsikringsloven i denne samling, og jeg går ud fra, at Fremskridtspartiet vil være tilfreds med dette som svar.

Lissa Mathiasen (S):

De intentioner, som der her lægges op til fra Fremskridtspartiets side, er vi helt enige i fra Socialdemokratiets side – forstået på den måde, at vi er enige i, at der skal være mulighed for at samkøre de relevante offentlige registre for at forhindre uberettiget modtagelse af offentlig hjælp. Så vidt, så godt.

Men jeg synes, det er væsentligt at sige, at vi i hvert fald indtil nu har kunnet bevare registerloven som en rammelov og dermed altså har sikret, at hvis der måtte være noget, der enten gik i retning af noget strammere, eller som betød, at registerloven kunne bruges på en mere lempelig måde, så var det noget, som skulle laves i en særlovgivning.

Det vil vi godt fastholde. Vi synes, det er meget væsentligt, at registerloven stadig væk er en rammelov, således som det hele tiden har været hensigten, og at vi, både når det drejer sig om det konkrete, der her er rejst af Fremskridtspartiet, men også generelt sikrer os, at det, der måtte være af specielle hensyn, bliver sat ind i den særlovgivning, hvor det er relevant.

Justitsministeren har nævnt nogle områder, men jeg kan f.eks. nævne, at vi specifikt i forbindelse med kasinologivningen sagde: Her ønsker vi, at man kan gå videre, end det er muligt i forbindelse med rammeloven på registerlovsområdet. Det har vi altså accepteret på kasinoområdet. Omvendt sagde vi i forbindelse med loven om betalingskort, at dér havde vi et ønske om, at man ikke måtte foretage sig så meget. Dér gik vi altså også ind i særlovgivningen.

Det ønsker vi bliver bevaret, og dermed være sagt, at vi ikke kan støtte det forslag, der ligger her. Vi er til gengæld enige i intentionerne og ser frem til, at de nødvendige tiltag kommer fra arbejdsministeren.

Erling Oxdam (V):

Der er selvfølgelig ingen partier i dette høje Ting, der går ind for, at det skal være muligt at omgå eller misbruge lovgivningen. Man skulle derfor på forhånd tro, at alle partier tilsvarende ville støtte det foreliggende beslutningsforslag, der tilsigter at samkøre de relevante offentlige registre med henblik på kontrol af, om modtagere af bistandshjælp eller dagpenge har andre indtægter.

Venstre vil i hvert fald principielt støtte forslaget, som arbejdsministeren også har udtalt sig til fordel for, og ifølge det, der står i

bemærkningerne til beslutningsforslaget, udtalte hun, at hun ville fremsætte forslag derom.

På den anden side skal man jo være forsigtig med for mange oplysninger fra diverse offentlige registre. Der er noget, der hedder følsomme oplysninger, og de må ikke kunne misbruges. I forbindelse med behandlingen af skattestyrelsesloven i efteråret 1995 foreslog skatteministeren en meget vid adgang til at samkøre registeroplysninger, men det blev ikke til noget. Forslaget blev trukket tilbage, bl.a. efter protest fra Venstre, fordi det var for vidtgående. Derimod var der i finanslovforslaget for 1995 en vedtagelse om dette emne, og jeg forstår egentlig ikke helt, at man ikke blankt siger ja fra regeringens side til dette beslutningsforslag, som jo netop er yderst moderat formuleret, og som egner sig til at blive indarbejdet både i særlovgivning og i selve registerloven.

Men Venstre vil altså være villig til at støtte dette beslutningsforslag.

John Vinther (KF):

Jeg afslører jo næppe nogen hemmelighed ved at sige, at i Det Konservative Folkeparti har vi altid været en dyb bekymring for, hvad registre kan bruges til, eller rettere hvad de kan misbruges til. Derfor har vi altid, og det er vi sådan set stadig, været meget tilbageholdende med at gå ind i en positiv debat om samkøring af registre.

På den anden side finder vi det også særdeles anstødeligt, at nogle, men det er forhåbentlig få, er i stand til uretmæssigt at opnå en ydelse fra det offentlige, blot fordi det offentlige ikke er i stand til at kontrollere, om de pågældende har anden indtægt. Jeg erkender, at den eneste effektive måde at komme misbruget til livs på, er ved at samkøre de relevante offentlige registre, ikke blot når der er mistanke om misbrug, men måske også som en mere automatisk kontrol.

Derfor kan vi støtte det beslutningsforslag, som Fremskridtspartiet har fremsat. Imidlertid ønsker vi ikke, at der skal åbnes op for de helt store sluser. Det offentlige skal ikke have adgang til at samkøre registre efter forgodtbefindende, og det vil være en forudsætning for konservativ støtte til et eventuelt lovforslag, at muligheden for at samkøre registre opbygges efter en model, hvor det er Folketinget, der i hvert enkelt tilfælde skal give lovhjemmel til samkøringen, altså at det er Folketinget, der ved en lov specifikt anfører, under hvilke omstændigheder samkøring kan finde sted. På den

måde har Folketinget hele tiden kontrol med udviklingen.

Vi vil omvendt ikke kunne tilslutte os en adgang til at samkøre registre, hvis det blot sker i form af en bemyndigelse til en minister i en tilfældig lov. Det skal ikke være sådan, at den til enhver tid siddende regering administrativt kan samkøre de registre, som regeringen nu engang finder for godt at samkøre.

Under den klare forudsætning kan Det Konservative Folkeparti altså støtte beslutningsforslaget.

Anne Bastrup (SF):

Hr. John Vinther holdt en interessant ordførertale. Hr. John Vinther sagde, at det handlede om særlovgivning, og at man skulle kigge på, om det var nødvendigt med samkøring, men endte alligevel med at støtte, at man går ind i selve registerlovgivningen, og i hvert fald, således som beslutningsforslaget er formuleret, giver bemyndigelse til i det omfang, det skønnes nødvendigt, at samkøre.

Jeg synes simpelt hen, at tingene er rodet godt og grundigt sammen. Da jeg så arbejdsministeren i fjernsynet her for et par måneder siden, hvor hun med forargelse i stemmen sagde, at man ikke som i Norge havde mulighed for at samkøre bl.a. arbejdsløshedsunderstøttelse med de øvrige registre inden for den kommunale forvaltning, herunder skatteforvaltning, undrede det mig, fordi jeg havde den klare opfattelse, at vi, jeg tror, det var i 1991, rent faktisk fik vedtaget muligheden for at samkøre i det omfang, de enkelte ministre fik ryddet op og fik et lovforslag igennem i Folketinget. Jeg har altså indtrykket af, at det hul, som arbejdsministeren tilsyneladende nu ønsker at dække over, er en meget lille detalje i de muligheder, som arbejdsministeren og socialministeren i øvrigt har, for i skatteforvaltningen at få samkørt overførselsindkomster med andre former for indtægter.

Jeg er fuldstændig enig med fru Lissa Mathiasen i, at vi har en lovgivning om offentlige myndighedsregistre, og at vi skal fastholde den som en rammelovgivning. Hvis man så finder nogle enkelte problemer, må man løse dem i særlovgivningen.

SF kan under ingen omstændigheder støtte det her forslag.

Samtidig vil jeg tillade mig at undre mig over, at netop Fremskridtspartiet, som går ind for individets fuldstændig totale og aldeles frie ret

til hvad som helst mellem himmel og jord, fremsætter et forslag, der er så vidtgående som det her, nemlig at man rent faktisk overlader det til den givne minister i det omfang, det skønnes nødvendigt, at samkøre de relevante registre. Jeg synes simpelt hen, at det er at gå for vidt, og det er efter min bedste overbevisning – og det er meget positivt sagt – et populistisk forslag, som jeg egentlig ikke tror at hr. Tom Behnke på nogen måde har grundet dybsindigt over.

Der skal ikke være tvivl om, at SF vil kæmpe imod det med næb og klør.

Bjørn Elmquist (RV):

Det er heller ikke et forslag til folketingsbeslutning, som Det Radikale Venstre kan støtte. Heri skal på ingen måde lægges, at vi hjælper dem, der gerne vil lave socialt bedrageri, og vi kan jo se i praksis – som justitsministeren også påpegede det i sit indlæg – at der rent faktisk er gennemført en række kontrolsamkøringer.

Efter finanslovforliget for 1995, og det fremgår også af finanslovforliget for 1996, har arbejdsministeren og socialministeren taget fat i disse ting.

For så vidt angår den model, der skal anvendes, mener vi også, at det konkret i de enkelte lovgivninger må bestemmes, at det er påkrævet. Vi vil ikke acceptere eller medvirke til en generel bemyndigelse, hvis det er dét, der ligger i forslaget foran os.

Søren Søndergaard (EL):

Måske til nogen overraskelse vil jeg meddele, at Enhedslisten også er imod svindel med offentlige midler, og det gælder selvfølgelig også svindel med dagpenge eller andre offentlige ydelser.

Men når det er sagt, mener vi også, at det foreliggende forslag fra Fremskridtspartiet ikke bare er uhensigtsmæssigt, men også unødvendigt, for ifølge det, vi har fået oplyst af Skatteministeriet, eksisterer der allerede i dag en lovgivning, der kan bruges til at komme det skitserede problem til livs.

Arbejdsgivere med flere end 20 ansatte skal allerede nu indberette deres A-indkomstudbetalinger, og for arbejdsgivere med færre end 20 ansatte træder denne ordning snart i kraft. Så her er der allerede en klar mulighed for, at skattemyndighederne med den gældende lov kan slå ned på misbrug.

Hvad angår udbetalinger af både dagpenge og bistandshjælp til den samme person, vil der også i dag være mulighed for at afsløre dette i

skattevæsenet. Heller ikke dér er der altså brug for en lovgivning; det gælder blot om at bruge de midler, som allerede eksisterer.

Ud over at forslaget altså er unødvendigt, er det efter vores opfattelse også uheldigt, fordi det indebærer endnu et skridt i retning af mere registersamkøring. Det er en udvikling, som Enhedslisten er betænkelig ved, for nu at sige det afdæmpet.

Som forslaget er fremsat, er det hensigten at pålægge regeringen at komme med et udspil til løsning af et problem, som hedder, at en forholdsvis lille del af modtagerne af dagpenge eller bistandshjælp enten har arbejde ved siden af eller trækker på både bistandshjælp og dagpenge. Dette problem har arbejdsministeren tidligere sagt at hun vil tage et initiativ til at komme til livs.

Det, at problemet er begrænset, gør, at vi mener, at det er nødvendigt at sætte sagen ind i de rette proportioner. Ud over at problemet altså kan løses ved hjælp af allerede eksisterende lovgivning, er det nødvendigt at sætte det ind i de rette proportioner, hvad forslaget desværre ikke gør. Det er nødvendigt at tage midler i brug, der svarer til problemets omfang.

De retningslinjer, som Fremskridtspartiet foreslår regeringen skal pålægges at løse problemet efter, vil efter vores opfattelse betyde endnu et skridt i retning af et mere uigennemskueligt system af registre, som den enkelte borger ikke har nogen jordisk chance for at overskue, og det er efter vores opfattelse en uacceptabel skadevirkning af noget, som forslagsstillerne selv erkender er et forholdsvis lille problem.

Lad så i øvrigt disse sidste bemærkninger også være vor indstilling til det udspil fra arbejdsministeren, som hun har annonceret, men som vi altså ikke mener at der er behov for.

Tom Behnke (FP):

Allerførst vil jeg gerne takke for de positive tilkendegivelser, der har været. Jeg vil også gerne takke for justitsministerens oplysning om, at arbejdsministeren allerede i denne samling vil fremsætte et forslag, som ministeren jo også havde lovet, og som det også rigtigt er blevet citeret, fremgår det af forslaget, at det i virkeligheden mest af alt er ment som en måde at holde arbejdsministeren fast på hendes løfte om at ville gøre noget ved det her område.

Vi har før set, at ministre har prøvet at ride en storm af ved at sige, at de nu ville gøre noget, og

så er der ikke rigtig sket noget alligevel. Jeg synes, det vil være synd, hvis der ikke ville ske noget eller vi var nødt til at vente i længere tid, inden der kom til at ske noget.

Dette forslag er ikke et populistisk forslag. Jo, det er det, hvis man definerer det som værende et populært forslag, og det håber jeg da forslaget i almindelighed er, for det, det handler om, er, at vi siger, at vel skal de, der har krav på at få visse ydelser, have dem, men det er ikke rimeligt, hvis der bliver svindlet med systemet, og vi må gøre, hvad der er muligt for at komme den svindel til livs.

Så sagde ministeren, at der allerede eksisterer regler for registersamkøring, og det vil jeg godt dvæle ved et øjeblik, for det er noget af det, jeg har arbejdet en del med, både da jeg lavede forslaget og også efterfølgende undersøgte op og ned, fordi der hele tiden kommer modstridende oplysninger om, hvorvidt man kan samkøre registre.

Hvis man f.eks. ser på det svar, som arbejdsministeren giver fru Kirsten Jacobsen på spørgsmål nr. S 137, som altså er fra oktober 1995, fremgår det, at man i Danmark ikke kan lave registersamkøring, men det kan man til gengæld i Finland og i Norge. Ser man så samtidig den 27. december sidste år i Morgenavisen Jyllands-Posten, hvor Sonar har lavet en meningsmåling, står der: »Siden august i år« – det vil så sige 1995 – »har de offentlige myndigheder haft tilladelse til at samkøre edb-registre for at stoppe socialbedrageri. Regeringen planlægger nu at udvide retten til samkøring, således at det bl.a. bliver muligt at effektivisere inddrivelse af borgeres gæld til det offentlige – f.eks. skattegæld og gæld til børneinstitutioner. Hvad er Deres holdning til denne udvidelse af retten til registersamkøring?«

Se, på den ene side er det altså noget, der har fungeret siden august 1995, men ministeren siger i oktober, at det ikke kan lade sig gøre, og at man nu ville gøre noget ved det. I de svar, man får på de spørgsmål, vi stiller, siger man, at det kan ikke lade sig gøre at samkøre registre, og alligevel hører vi i dag, at arbejdsministeren vil fremsætte et forslag om, at man skal kunne samkøre registre.

Så det er unægtelig ikke nemt at vide, hvad der er retstilstanden på dette område, og derfor følte vi, at det var meget nødvendigt, at vi fik fremsat forslaget, sådan at vi var sikre på, at der blev gjort noget. Hvis der allerede i dag kan samkøres registre på den måde, som Frem-

skridtspartiet ønsker, så er der ingen problemer i det, og så kunne vi allerede nu sætte punktum. Men det kan vi ikke, for den registersamkøring, som finder sted, er ikke tilstrækkelig, og den er ikke tilstrækkelig effektiv.

Lad mig indskyde her, at Fremskridtspartiet også er imod, at man samkører registre over hvad som helst, og at forskellige forvaltninger kan sidde og kigge ind i registre i andre forvaltninger og sådan noget. Det vil vi heller ikke være med til, og vi vil heller ikke være med til, at det er alle borgere, der bliver registreret på kryds og tværs, og at alle kan se alt om alle.

Det, vi ønsker med dette forslag, er, at når en borger henvender sig for enten at få dagpenge af den ene eller den anden årsag eller kommer for at få bistandshjælp, skal man på disse meget specifikke punkter kunne taste personnummeret ind på computeren, og så skal dette personnummer selv lige smutte over i relevante registre og se, om der i forvejen sker udbetaling til vedkommende, eller om vedkommende har skattemæssig lønindkomst, og på den måde med det samme opdage, at der er noget galt.

Det er ikke meningen, at den pågældende forvaltning skal kunne sidde og kigge rundt i de andre registre og se, hvad der står om personen. Meningen er, at helt pr. automatik skal der bare komme en linje frem på skærmen, der fortæller, at vedkommende får penge andetsteds fra, eller hvordan man nu vil formulere det, det skal jeg ikke gøre mig klog på. På den måde skal det være, og dermed er registersamkøringen meget, meget hensynsfuld over for de følsomme oplysninger, som altså ikke vil komme frem. Det vil kun være et spørgsmål om kroner og øre, om vedkommende modtager hjælp på anden vis.

Den første kontrol, man laver, er så, når personen henvender sig med henblik på f.eks. at få bistandshjælp, men så kunne vedkommende jo 2 måneder senere begynde at få arbejdsindtægt og glemme at melde sig af på det sociale system, og det vil ikke blive samlet op på denne måde.

Derfor skal det næste være, at computeren pr. automatik – en gang om måneden, eller hvad man nu kan finde ud af, det kan vi forhandle om – lige afpasser personnumrene rundt i de forskellige registre og ser, om der er et personnummer, som går igen to gange, for så er det, fordi der er problemer, og så må man ind og kigge på det.

Fru Lissa Mathiasen sagde, at man ikke ville være med til at lave en generel ændring af registerloven, men at man ville gå ind i hver enkelt

lovgivning og så lave en konkret formulering i den pågældende særlov. Det er jeg meget enig i, og det var egentlig også det, jeg ønskede med forslaget.

Jeg har flere gange læst forsiden af forslaget, og jeg kan godt se, at den kan misforstås, som flere ordførere nævnte det. Det vil jeg så godt rydde af banen med det samme, for det er ikke Fremskridtspartiets hensigt, at vi bare udvider og liberaliserer registerlovgivningen, således at f.eks. embedsmænd bare kan sidde og gøre, som de har lyst til. Det vil vi heller ikke være med til. Meningen med ordet »nødvendigt« er, at relevante ministre finder ud af, hvor det er nødvendigt, og at vi så får nogle konkrete forslag på de områder, og at det så er det, vi tager stilling til. Så helt i orden med det.

Jeg tror, det måske vil være nødvendigt med et ændringsforslag til beslutningsforslaget, eller hvis der i øvrigt er enighed om intentionerne, og det kunne jeg forstå at der var, kan vi jo i udvalget afgive en fælles betænkning, hvor vi præciserer, hvad det er, der skal ske, eller måske en beretning, hvis det kun er det, vi kan nå frem til.

Så vil jeg godt sige tak til både Venstre og De Konservative for deres direkte støtte til forslaget. Der var også nogle små bemærkninger om, at man skulle passe på med, at følsomme oplysninger ikke skulle kunne misbruges. Jeg er helt enig, og derfor, som jeg sagde før, skal det kun være rene taloplysninger, der går frem og tilbage, og der skal kun komme en lille tekststrimmel frem på skærmen, der siger: Der er problemer, vedkommende får også ydelser på en anden konto her i kommunen eller i arbejdsløsheds-kassen eller lignende.

Men med disse bemærkninger ser jeg da frem til, at vi får en god udvalgsbehandling, og hvis den holder med intentionerne, tror jeg også, den holder med, at vi finder ud af at lave en fælles betænkning eller beretning over forslaget, og at vi så kan komme videre med det.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Først vil jeg sige, at jeg er glad for, at Fremskridtspartiet ikke vil underminere registerloven, selv om jeg bliver lidt betænkelig, når hr. Tom Behnke uddyber det med denne her computer, der pr. automatik f.eks. et par gange om måneden skal hente oplysninger frem.

Men det, der egentlig kaldte mig herop, er en ting, jeg gerne vil prøve at få afklaret for forståelsens skyld: Hvad er det for nogle oplysninger,

som Fremskridtspartiet forventer at få, som man ikke allerede i dag kan få i skatteforvaltningen? Det er altså klart, at undersøger man det et par gange om måneden, kan man få oplysninger lidt hurtigere, men hvad er det for nogle oplysninger, som Fremskridtspartiet forventer at få, som man ikke allerede kan få i dag? Der må jo være nogle, og det må være begrundelsen for at fremsætte det her forslag. Hvis det er et ressourceproblem i skatteforvaltningen, kunne Fremskridtspartiet jo fremsætte et forslag om yderligere ansættelser i den offentlige sektor med henblik på at skabe ressourcer til, at skatteforvaltningen bedre kan kontrollere de oplysninger, den har. Men hvad er det for nogle oplysninger, man forventer at få, og som man altså ikke allerede kan få i dag?

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Efter at der har været en del forvirring om, hvorvidt der overhovedet kan finde samkøring sted – ifølge det, arbejdsministeren har sagt, kan der ikke, men andre siger, at det kan der godt – er det lidt tvivlsomt, hvilke registre det er der kan samkøres, og hvilke der ikke kan.

Det, vi ønsker med det her, er, at man går væk fra det, som jeg har forstået er systemet i dag, nemlig at i de tilfælde, hvor man har en konkret mistanke om, at der vist finder svindel sted, kan man manuelt gå ind og undersøge, om det er tilfældet, og over til, at det fremover sker fuldautomatisk i stedet for denne manuelle procedure, som er tidkrævende og derfor i sig selv begrænsende for, hvor ofte man gør det, og med hvor mange. Det er ikke således, at man skal hente oplysninger frem fra det ene register og fra det andet register, som medarbejderne så kan sidde og kigge i. Meningen er blot, at den person, der f.eks. er på bistandshjælp, får tjekket, om vedkommende samtidig får dagpenge eller er på f.eks. SU eller har lønindkomst ved siden af. Det er blot det, og i det øjeblik, hvor et personnummer findes to steder, skal computeren bare gøre opmærksom på, at der er problemer med det personnummer, og så kan man gå ind og kigge på det med det samme.

På den måde vil man lave en meget, meget effektiv kontrol, der i sig selv præventivt vil bevirke, at det vil blive et absolut minimum, der overhovedet vil forsøge sig med det her.

Vi har oplysninger fra Norge, der viser, at på den måde, man har gjort det deroppe, er man stort set, hvis ikke fuldstændig, kommet svindel

til livs, og i Norge har man fået en årlig besparelse, der ligger oppe omkring ½ mia. kr. om året, og det er jo ganske interessant, hvis det kan lade sig gøre og alene på grund af den præventive effekt i det.

Det er altså et spørgsmål om, at vi i udvalget skal være helt på det rene med, om det er arbejdsministeren, der har ret, eller det er andre sagkyndige, der har ret på det her område. Kan man, eller kan man ikke? Hvilke registre er det man kan, og hvilke registre er det man ikke kan? Og derefter vil vi kunne lægge os fast på noget.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg synes ikke, hr. Tom Behnkes svar er helt klart, for vi må altså have afklaret, hvad det her handler om. Er det et forslag om at effektivisere arbejdet i skatteforvaltningen, hvor de har nogle redskaber, som de bare skal bruge bedre og mere effektivt, eller handler det om, at vi skal ændre registerloven for at give f.eks. skatteforvaltningen nogle nye redskaber at arbejde med?

Jeg synes ikke, hr. Tom Behnke er helt klar. Det kan altså være, at de informationer, jeg har, og som jeg prøvede at redegøre for i min ordførertale, er forkerte, men ifølge dem har skatteforvaltningen mulighed for at udføre den kontrol i dag, og når den mulighed er til stede, forstå jeg ikke, hvorfor vi skal lave en ændring af registerloven.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden

Formanden:

Der er ikke mere på dagsordenen.

Der er foretaget ændringer i følgende udvalg:

Europaudvalget (15/12 95):

Udtræder: Anne Baastrup (SF)

Ny stedf.: Kristen Touborg (SF)

Socialudvalget (15/12 95):

Udtræder: Dorit Myltoft (RV)

Nyt medl.: Bjørn Elmquist (RV)

Uddannelsesudvalget (15/12 95):

Udtræder: Dorit Myltoft (RV)

Nyt medl.: Elsebeth Gerner Nielsen (RV)

Det Politisk-Økonomiske Udvalg (15/12 95):

Udtræder: Thor Pedersen (V)

Nyt medl.: Uffe Ellemann-Jensen (V)

Retsudvalget (19/12 95):

Udtræder: Sonja Albrink (CD)

Nyt medl.: Arne Melchior (CD)

Europaudvalget (18/12 95):

Udtræder: Kristen Touborg (SF)

Ny stedf.: Anne Baastrup (SF)

Retsudvalget (20/12 95):

Udtræder: Arne Melchior (CD)

Nyt medl.: Sonja Albrink (CD)

Retsudvalget (22/12 95):

Udtræder: Bent Hindrup Andersen (EL)

Nyt medl.: Søren Søndergaard (EL)

Europaudvalget (5/1 96):

Udtræder: Kim Andersen (V)

Nyt medl.: Eva Kjer Hansen (V)

Socialudvalget (5/1 96):

Udtræder: Kim Andersen (V)

Ny stedf.: Eva Kjer Hansen (V)

Det Energifpolitiske Udvalg (5/1 96):

Udtræder: Gudrun Laub (V)

Ny stedf.: Kim Mouritsen (V)

Landbrugs- og Fiskeriudvalget (5/1 96):

Udtræder: Gudrun Laub (V)

Nyt medl.: Kim Mouritsen (V)

Sundhedsudvalget (5/1 96):

Udtræder: Gudrun Laub (V)

Nyt medl.: Kim Mouritsen (V)

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den dagsorden, der er opslået i salen.

Mødet hævet kl. 14.53

Folketingets næste møde afholdes i morgen, onsdag den 10. januar 1996, kl. 13.00.
